

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

863

Vragen van het lid **Gesthuizen** (SP) aan de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en de Minister van Buitenlandse Zaken over *het nareisbeleid ten aanzien van Tibetanen* (ingezonden 27 oktober 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Dijkhoff** (Veiligheid en Justitie) mede namens de Minister van Buitenlandse Zaken (ontvangen 14 december 2015) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2015–2016, nr. 625

Vraag 1

Hoe vaak is in de afgelopen twee jaar het bestendigheidsvereiste tegengeworpen in machtiging tot voorlopig verblijf (mvv)-procedures?

Antwoord 1

De IND registreert niet hoe vaak het bestendigheidsvereiste als afwijzingsgrond wordt tegengeworpen bij MVV-procedures. Derhalve kan deze vraag niet cijfermatig worden beantwoord.

Vraag 2

Bent u bekend met het feit dat gezinsleden van vluchtelingen zelf ook vaak op de vlucht zijn en daartoe, net als Tibetanen in India en Nepal, niet of heel moeilijk aan de eisen van bestendig verblijf kunnen voldoen?

Antwoord 2

Ja, daarmee ben ik bekend.

Vraag 3 en 4

Klopt het dat gezinsleden van Tibetaanse vluchtelingen die willen nareizen, in China over het algemeen geen paspoort kunnen krijgen en moeten uitwijken naar India of Nepal? Zo nee, wat klopt hieraan niet? Zo ja, hoe wordt hier bij de uitvoering van het nareisbeleid rekening mee gehouden?

Deelt u de mening dat het ongewenst is van gevluchte Tibetanen te verlangen dat zij terugkeren naar het land van herkomst, te weten China, voor een mvv-aanvraag, gezien de politieke situatie voor Tibetanen aldaar?¹ Zo nee, waarom niet? Zo ja, op welke manier wordt hier in het nareisbeleid rekening mee gehouden?

¹ Zie bijvoorbeeld Human Rights Watch, «World Report 2015: China», januari 2015.

Antwoord 3 en 4

Er is een aantal gevallen bekend waarin gezinsleden van Tibetaanse vluchtelingen uit China zich in het kader van de MVV-procedure niet hebben gewend tot de Nederlandse ambassade in China. Betrokkenen hebben aangegeven dat dit niet mogelijk was vanwege de opstelling van de Chinese autoriteiten. Betrokkenen hebben zich om die reden gewend tot de Nederlandse vertegenwoordigingen in India of Nepal. De IND heeft in deze casussen vrijwel nooit tegengeworpen dat betrokkenen de MVV-aanvraag of afgifte van de MVV niet bij de Nederlandse ambassade in China hebben ingediend. Als de MVV-aanvraag is goedgekeurd en de betrokkenen beschikken niet over een paspoort, dan kan de IND een laissez-passer verstrekken zodat zij naar Nederland te kunnen reizen.

Vraag 5

Klopt het dat de Nederlandse consulaire vertegenwoordiging in Nepal geen mvv's meer mag afgeven omdat zij geen biometrische kenmerken kunnen opnemen, waardoor Tibetaanse gezinsleden meer dan 1.000 kilometer moeten reizen naar New Delhi of India? Zo nee, wat klopt niet hieraan? Zo ja, hoe gaat u ervoor zorgen dat de betreffende consulaire vertegenwoordiging wél mvv's voor gezinsleden van vluchtelingen zal kunnen afgeven?

Antwoord 5

Nederland is in Nepal vertegenwoordigd met een honorair consulaat. De bevoegdheden, taken en personele capaciteit van honoraire consulaten zijn beperkter dan de bevoegdheden, taken en personele capaciteit van de ambassade waar zij onder ressorteren. Dit heeft tot gevolg dat de dienstverlening door een honorair consulaat niet hetzelfde kan zijn als de dienstverlening door een ambassade. Op 1 maart 2014 is regelgeving van kracht geworden die ziet op het gebruik van biometrische kenmerken in de vreemdelingenketen. Vanaf die datum is de afname van vingerafdrukken in het kader van het MVV-proces verplicht. Voor vreemdelingen die zich in het buitenland bevinden en die naar Nederland willen komen, dient de afname van de vingerafdrukken plaats te vinden bij de Nederlandse vertegenwoordiging, die is uitgerust met de daarvoor bestemde apparatuur. Deze apparatuur is dezelfde die ook wordt gebruikt voor afname van biometrische kenmerken in het Schengenvisum-proces. Bij honoraire consulaten is deze apparatuur, gezien de beperktere dienstverlening, niet aanwezig.

Vraag 6

Klopt het dat de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) in India, Tibetanen vanwege de politieke gevoeligheid niet registreert? Zo nee, wat klopt niet hieraan? Zo ja, klopt het dat Tibetanen hierdoor alleen een verblijfsstatus kunnen krijgen in India als zij naar Nepal reizen om zich aldaar bij de UNHCR te registreren? Wat is uw reactie daarop?

Antwoord 6

Het klopt dat de UNHCR in India niet bevoegd is om Tibetanen te registreren of er hun status te beoordelen. Het registreren van Tibetanen in India is een taak van de Indiase overheid, die de geregistreerde ook voorziet van een verblijfsdocument in het kader van hun vreemdelingenwetgeving. Voordat Tibetanen zich in India kunnen/mogen laten registreren moeten zij zich laten registreren bij de Indiase ambassade in Kathmandu. Met een Special Entry Permit (SEP) van deze ambassade mogen zij naar India doorreizen en daar een verblijfsstatus vragen. In Nepal is UNHCR wel een betrokken partij. UNHCR faciliteert er de binnenkomst in Nepal, de uitreiking van de SEP en de doorreis naar India.

Vraag 7, 8, 9 en 10

Deelt u de mening dat er voor Tibetaanse gezinsleden in India en Nepal, met het oog op het gestelde in vraag vijf en zes, sprake is van een bijzondere situatie waardoor van het bestendigheidsvereiste afgeweken zou moeten worden? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe zal hier in het nareisbeleid rekening mee worden gehouden?

Bent u bereid Tibetaanse gezinsleden in India en Nepal te ontheffen van de eis van bestendig verblijf zodat zij niet meer gedwongen worden vanwege formaliteiten 2.000 kilometer extra te reizen? Zo nee, hoe verhoudt zich dit

met de Gezinsherenigingsrichtlijn waarin staat dat altijd met de bijzondere situatie van vluchtelingen rekening gehouden moet worden?
Bent u, indien u niet bereid bent algemene ontheffing van de eis van bestendig verblijf aan Tibetaanse gezinsleden in India te verlenen, wél bereid ontheffing te verlenen aan gezinnen met minderjarige kinderen om zo het belang van het kind voorop te stellen? Zo nee, waarom niet?
Klopt het dat het voor staatlozen nagenoeg onmogelijk is bestendig verblijf te realiseren? Zo nee, hoe kunnen zij volgens u dan wel bestendig verblijf realiseren in bijvoorbeeld India en Nepal? Zo ja, bent u bereid ontheffing van de eis van bestendig verblijf te verlenen aan staatloze gezinsleden aangezien staatlozen er vaak niet in slagen in een derde land bestendig verblijf te realiseren? Kunt u uw antwoord toelichten?

Antwoord 7, 8, 9 en 10

De Vreemdelingenwet bepaalt dat, bij wijze van individuele uitzondering, vrijstelling dan wel ontheffing kan worden verleend van de eis ten aanzien van bestendig verblijf, bijvoorbeeld indien daarmee een wezenlijk Nederlands belang is gediend of internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

De IND beoordeelt elke MVV-aanvraag op individuele basis. De veiligheidsomstandigheden van de vreemdeling vormen een belangrijk element dat wordt betrokken in de beoordeling of aan de procedurele MVV-voorwaarden, zoals het bestendigheidsvereiste, wordt voldaan. Dit kan met name relevant zijn bij nareizende gezinsleden van vluchtelingen.

De praktijk wijst uit dat in veel individuele beoordelingen van casussen waarin nareizende gezinsleden van vluchtelingen niet voldeden aan de eis van bestendig verblijf de IND dit niet heeft tegengeworpen. Specifiek voor nareizende Tibetaanse gezinsleden in India en Nepal heeft de IND redenen van humanitaire aard aangenomen om het bestendige verblijf niet tegen te werpen.